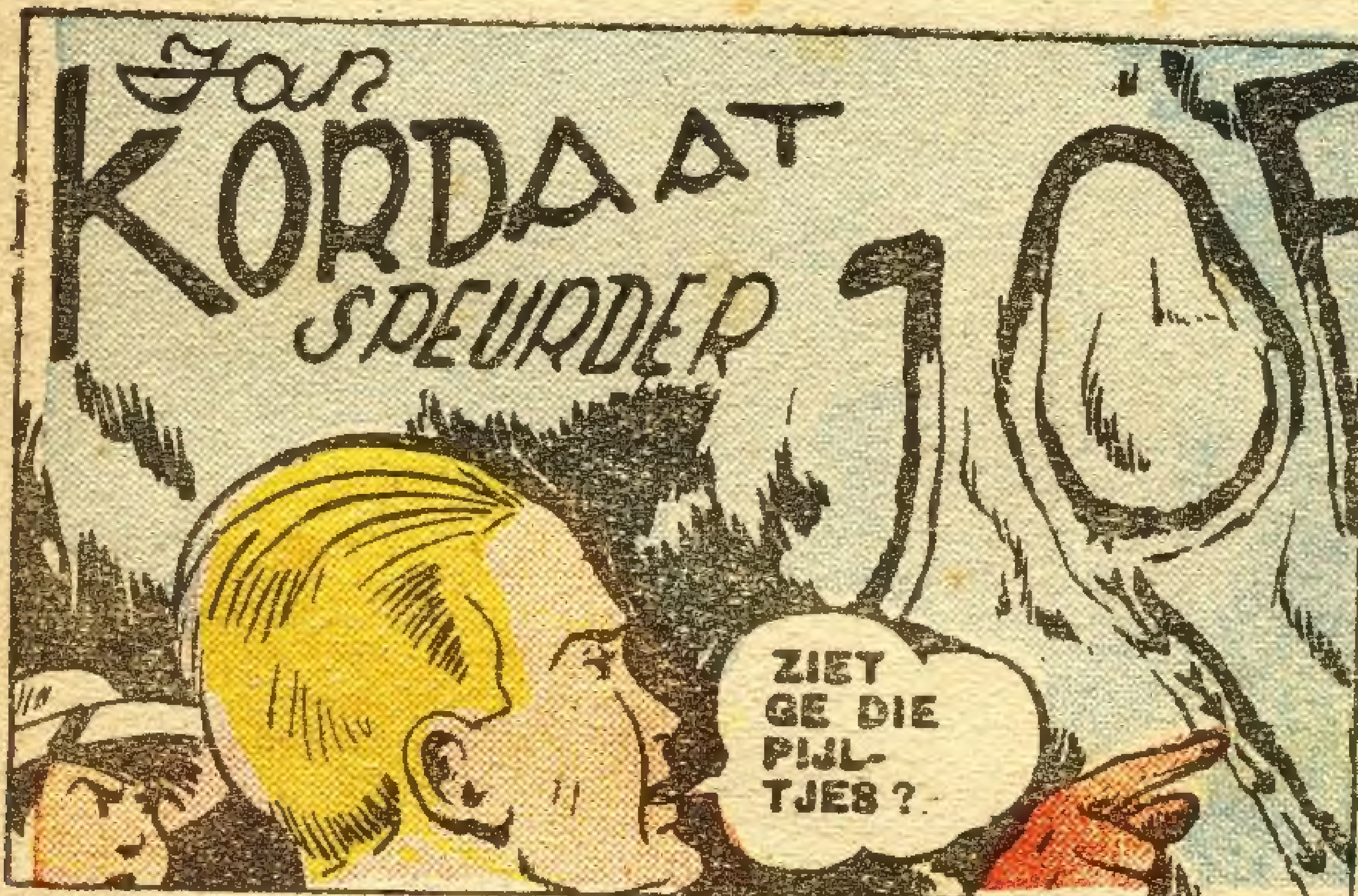
8 bl. : 1 Fr.

weekblad voor de jeugd

Robbedoes

5e JAARGANG. - Nr. 20. - Afl. 225.
20 MEI 1943.

Robbedoes, Ommeganckstraat 21, Antwerpen. - Abonnement : per kwartaal 12 fr. - per halfjaar 23 fr. - per jaar 45 fr. - Postcheckrek. J. Dupuis, Zonen & Co., Nr. 3621.59.

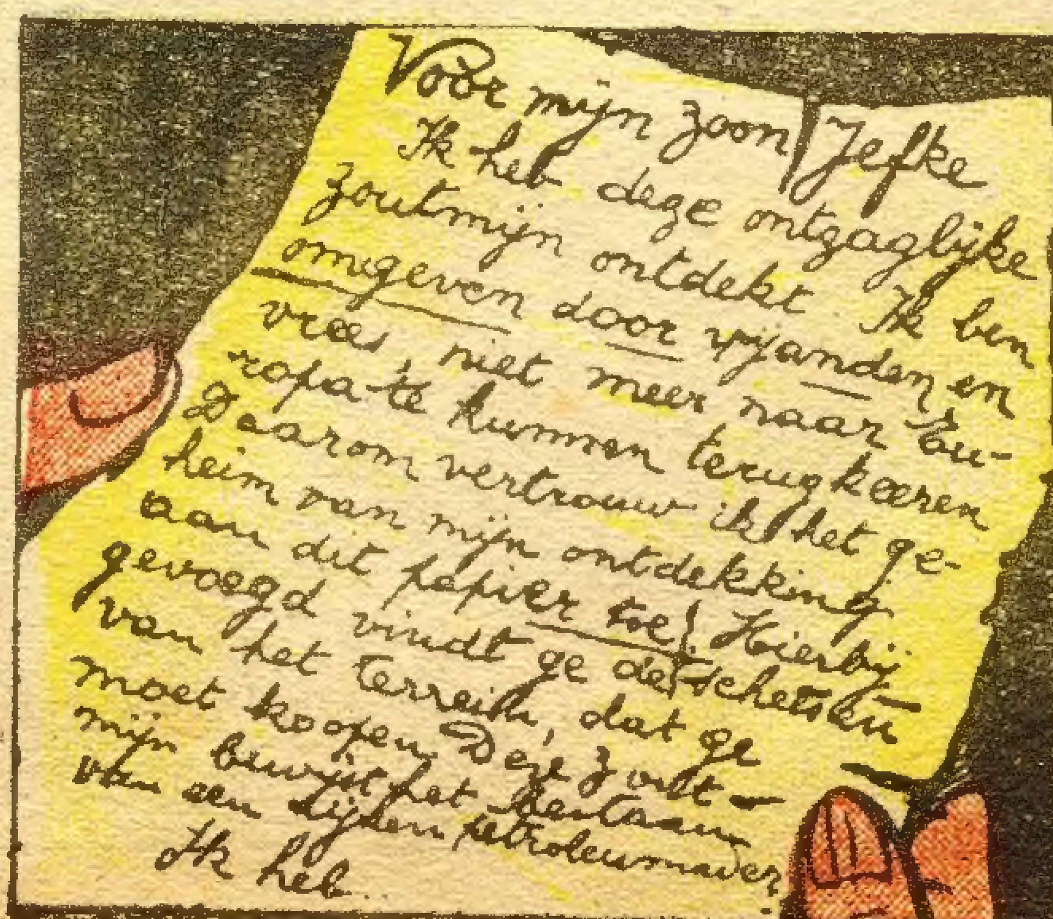

Voor mijn zoon Jefke
Ik heb deze ontzaglijke zoutmijn ontdekt. Ik ben omgeven door vijanden en vrees, niet meer naar Europa te kunnen terugkeeren. Daarom vertrouw ik het geheim van mijn ontdekking aan dit papier toe. Hierbij gevoegd vindt ge de schetsen van het terrein, dat ge moet koopen. Deze zoutmijn bewijst het bestaan van een rijken petroleumader. Ik heb

Robbedoes VLIEGER

VRAGENBUS

JAN ZONDER VREES V 4029. — Zoodra ge met z'n achten zijt, kunt ge een Robbedoes Luchteskader oprichten. Het volstaat dan, ons de 8 stamnummers op te geven, alsook het stamnummer van den vlieger, die zich als Eskaderleider voorstelt. Het nummer van het Eskader wordt dan in een der volgende nummers van Robbedoes medegedeeld.

MARCEL BASTENS, Lier. — Om lid te worden van de Robbedoes Vliegclub volstaat het, uw naam, voornaam, volledig adres, geboortedatum en -deknaam op te geven en daarbij 0,50 fr. in zegels te voegen. Als ge daarenboven nog een kenteeken van de R. V. C. verlangt, kost dit nog 3,50 fr.

STUKA V 31'1. — We hebben uw nieuw adres genoteerd. Kunt ge in uw nieuwe woonplaats geen Eskader oprichten ? Maak daar eens flink propaganda. De modelvliegtuigjes Kolibri zijn naar het schijnt niet meer verkrijgbaar. Robbedoes verkoopt dit niet. Schrijf dus eens aan de Modelvliegtuig Centrale te Mechelen (Bruul 108). Daar kunt ge een catalogus krijgen tegen 2 fr.

RUDGUY te Gent. — Wanneer mogen we u ook als lid van de RVC begroeten ? Een boek « Wij leeren vliegen » bestaat er niet. Verzamel de rubriek Robbedoes Vlieger, dan zult ge na een jaar een prachtig boek hierover hebben. Robbedoes Album Nr. 10 verscheen met Paschen.

VLUGGE HERT uit Sint-Amandsberg. — Om lid te worden van de Robbedoes Vliegclub volstaat het, 0,50 fr. te betalen en uw naam, voornaam, volledig adres, geboortedatum en -plaats en deknaam op te geven. Als ge daarbij nog het kenteeken verlangt, moet nog 3,50 fr. meer betaald worden. Brieven van verschillende Robbedoes Vliegers mogen in één omslag gestoken worden. Vergeet echter niet, op iederen brief naam en adres van den schrijver en ook zijn stamnummer te plaatsen.

INSP. DAVIDSON V 3628. — Ziehier de zes gevraagde adressen : Alfons Dupré, Spadestraat 24 - M. Lagaskens, Albertlaan 37 - Florimond Claus, Korte Smisstraat - Walter Jacobs, Looze Visscherstraat 18 - Roger Haspeslagh, Sportstraat 138 - Gustaaf Boucquet, Voetweg 212.

KO-TU-CHE V 4094. — Inderdaad werd voor kort in uw gemeente het 287e Eskader opgericht. Dit staat onder leiding van Robert Van Onacker, Kattestraatbleek 64. Misschien bestaat er middel om een tweede Eskader op te richten, dat dan met het eerste kan wedijveren. Een Eskader bestaat uit 8 vliegers, waarvan één Eskaderleider. De beschrijving van de Boeing B. 17 verscheen in Robbedoes Afl. 190.

JAN ZONDER VREES V 4098. — Een catalogus van de Modelvliegtuig Centrale kost 2 fr. en is verkrijgbaar tegen toezending van dit bedrag in ongestempelde postzegels aan deze firma (Bruul 108, Mechelen).

WATOMIKA V 4095. — De beschrijving van de Boeing 307 verscheen in Robbedoes Afl. 186. Een propeller is een luchtschroef.

VLIEGENDE VLAMING V 812. — In uw gemeente bestaan er thans drie Eskaders. Deze zijn het 75e onder leiding van Jean Versailles, Boterstraat 14 ; het 89e o. l. v. Frans Louwijck, Veurnestraat 99 ; het 122e o. l. v. Marcel Messialen, Ligy Wijk 50. De nieuwe samenstelling van uw Eskader werd genoteerd. Ook vlieger 951 maakt hiervan deel uit.

TORPEDO V 4243. — Ge wordt aangesteld als Eskaderleider van het 300e Eskader. Vergeet niet, om de maand verslag over uw aktiviteit in te sturen.

DOODENDE JAGER V 4266. — De Sabena beschikte over een dertigtal vliegtuigen, waarvan de bijzonderste waren : Junkers 52, Savoia Marchetti SM. 73 en SM. 83, Fokker F7b-3m. Een schoolvliegtuig is niet als jager te gebruiken. Om te mogen vliegen met een motorvliegtuig, moet men meerderjarig zijn, of een geschreven toelating hebben van zijn ouders. Inspecteurs van de Robbedoes Vliegclub moeten eerst geruimen tijd Eskaderleider geweest zijn.

WIJ LEEREN VLIEGEN...

BOB SMET V 4210. — De Robbedoes Vliegclub is ingedeeld in Eskaders, bestaande uit 8 vliegers, waarvan een Eskaderleider. Kunt gij te Roeselare geen Eskader oprichten, dat zich bezig houdt met vliegmodellenbouw en studie van luchtvaarttechniek en morseseinen ?

STORMMEEUW V 4212. — We hebben u in het 177e Eskader ingelijfd. Gelieve u onmiddellijk in verbinding te stellen met uw Eskaderleider : Jan Van Zeebroeck, Populierendreef 20. Als ge echter liever zelf een nieuw Eskader opricht, dan kunt ge dit ook doen. In elk geval verwachten we spoedig weer eens een briefje van u.

JAN OLIESLAGER V 4097. — Vlieger 750 werd aangesteld als Eskaderleider van het 299e Eskader, zooals het door u gevraagd werd. Gelieve den 9en vlieger van uw Eskader in te lijven bij het volgende, waarvoor u thans reeds 7 vliegers hebt. Op deze manier zal ook dit tweede Eskader volledig zijn. Uw oproep zal geplaatst worden.

JAAK FEYS. — Ge hebt vergeten, uw adres op te geven, zoodat ik u niet persoonlijk kan antwoorden. Voor den oorlog werden in de vliegscholen voornamelijk het praktisch vliegen, wiskunde, weerkunde, morseseinen, het gebruik van instrumenten, aardrijkskunde, enz. aangeleerd. Voor persoonlijk antwoord moet 2 fr. betaald worden.

JACQUES JOE X 7617. — Ik dank u voor de verstrekte inlichtingen. Wanneer wordt gij lid van onze Robbedoes Vliegclub ?

CURT. P. 37 V 2242. — De LAGG-3 is een Russisch vliegtuig (jager), uitgerust met één motor van 1200 pk. De bewapening bestaat uit 1 kanon-motor van 20 mm. en 1 à 3 vaste MG's. MS : 560 op 5000 m. hoogte.

WILLEM STAALHART V 4136. — Ge wordt aangesteld als Eskaderleider van het 301e Robbedoes Luchteskader Gelieve me spoedig de stamnummers van Josef Dewilde, Georges de Kinder en François Hendriks op te geven. Dan is uw Eskader volledig.

P. P. RUBENS uit Kraainem. — Ge hebt vergeten, uw stamnummer op te geven. Wilt ge daar in 't vervolg eens op letten. Plannen van zweefvliegmodellen zijn verkrijgbaar bij gespecialiseerde firma's.

LISTIGE SLANG V. 3565. — Gelieve eens de stamnummers op te geven van de vliegers, waaruit uw Eskader thans bestaat. Ik vind het heel goed, dat ge gedurende het verlof een wedstrijd met andere Eskaders inricht. Dat dit een handbalwedstrijd zal zijn, is ook goed, maar waarom zoudt ge niet eens een wedstrijd met vliegmodellen inrichten tegen een ander Eskader ? Ge zijt toch een Eskader van de Robbedoes VLIEGclub.

BLACK. S. V 4220. — De Blackburn Skua is een Engelsch duikbomvliegtuig, uitgerust met één Bristol Perseus XII schuivenmotor van 900 pk. VB 14.025 - VO 29,60 - H 4,32 - L 10,85 - TG 3733 - VLB 1065 - HG 6000 - MS 375 - KS 232 - LS 114. Intrekbaar onderstel. Tweedekker. De bewapening bestaat uit 4 vaste MG's en 1 beweegbare MG achter in de stuurhut. Robbedoes verkoopt geen modelvliegtuigmateriaal.

BOB.

OMROEP

Vliegers, die willen leeren over elektriciteit, motoren, radio, mechanica, telegrafie, vliegtuigmotoren, auto's, enz., schrijven aan M. Guns, Tombergstraat 23, St.-Lambrechts-Woluwe. Een zegel van 1 fr. bijvoegen voor antwoord.

Hallo, Ieper ! Jongens uit Ieper, die wenschen lid te worden van de Robbedoes Vliegclub, kunnen zich wenden tot Jean Versaielles, Boterstraat 14, Ieper.

Ons Eskader te **Kraainem** zoekt een geschikt lokaal voor het houden van zijn vergaderingen en bouwavonden. Wie dit Eskader kan helpen, schrijve aan Marcel Pauwels, Amedee Brackestraat 19, Kraainem.

NONKEL RIK'S POPPENKAST IN GROOT-ANTWERPEN

Zondag, 23 Mei, om 3 uur, in het Poppentheater, St.-Jacobsmarkt 25, Antwerpen.

Maandag, 24 Mei, om 5.30 u. in de zaal « St. Jakob », Kerkstraat, Kapellen.

Woensdag, 26 Mei, om 5 uur, in de zaal « Vox », Bredabaan 523, Merksem.

Donderdag, 27 Mei, om 5 uur, in de zaal « Sporting », Herenthalsche baan 310, Deurne-Zuid.

Vrijdag, 28 Mei, om 5 uur, in de zaal « Pelikaan », Oude Baan, Ekeren-Donck.

Op het programma :

ROBBEDOES KINDERMEID

Robbedoes moet op Knolleken, den kleinen baby, passen. Daar komen Zigeuners ! Zij stelen het kind ! Wat gaat er nu gebeuren ? ! ! Maar wacht, daar is Robbedoes nog ! ! !

Prijzen der plaatsen : 3 en 4 frank. Leden der Robbedoesclubs (R. C. of R. V. C.) hebben op vertoon van hun lidkaart 50 ctm. vermindering op alle vertooningen.

Rakkers, die Sjarel de Zetter is een vreeselijke kerel. Ik ben er boos op ! En waarom ? Nog altijd die 8 fr. kwestie ? Ja, nog altijd om die lastige, vervelende **8-fr.-kwestie** ! Brieven stroomden en stroomen nog voortdurend op me toe, en het is mij glad onmogelijk, elken rakker afzonderlijk en in 't bizonder te vertellen, dat Sjarel jullie een « dure » poets gebakken heeft. Nogal een geluk, dat Snuffeltje aan de rakkers, die reeds 8 fr. afdokten, 4 fr. terugbetaalde. Zoodus, **DE ROODE RUITER** uit Landen en al de anderen, jullie weten het nu, hé ? (Dat geheimschriftprijskampje van je kunnen wij niet zetten, rakker. Plaatsgebrek, man !) Gelijk jullie toch ook al zult weten, dat je **VOLLEDIG ADRES** op je briefjes moet staan ! Je mag je adres zelf veranderen, **KAPITEIN VICKING** uit Mortsel-Antwerpen (alles nog in orde bij jullie ?) en die foto zelf inplakken. Ja, er zijn zelfs rakkers, die bij het opgeven van nieuwe leden, vergeten... te betalen, zooals **DE GROENE KAPER** uit Assche. Dat komt dus wel in orde zeker ? Hetzelfde hoop ik voor **HEYMANS ALFONS** uit... den Chineeschen Polder, die een verrader van het geheimschrift op het spoor is. En in een makker zijn bank gaan snuffelen om de oplossing van het prijskampkruiswoordraadsel te... gappen, terwijl deze op de speelplaats is... ! Rakkers, dat is voorzeker een snoode daad, een Robbedoeslid onwaardig ! Maar wie is er zonder schuld ? Hij werpe den eersten steen... Daarom, praat eens met dit afvallig schaapje, hé, Alfons ? En voer het, zoo wit als fluitjesmelk, terug naar den Robbedoesstal. Ha, dat **kruiswoordraadsel !** Thor en Snuffeltje stelden het samen op, **ROODE RUITER XVI** uit Lier, en voor zoover hij (dat is Snuffeltje) zijn neus over het gladde en moeilijke pad van den afwezigen Frank laat wandelen, kan hij je verzekeren, dat voetbalroem gauw gevloden is en dat de beste spelers als de seizoenen... komen en gaan. Nog glibberiger, **VERA ANDRONOWA** uit Ruisbroek-Brussel, is het pad der **filmsterren !** Voor kleine baasjes als het blondgelokte Snuffeltje is het wandelen daar gansch onmogelijk. Ik zou jullie nog eerder kunnen vertellen, hoe men zoo'n kruiswoordraadsel in mekaar steekt, maar dan klap ik uit de biecht. Het oplossen ? Ja, daarvoor bestaat geen methode, buiten een flink woordenboek, dat ik trouwens al mijn rakkers warm aanbeveel, wanneer ze naar Snuffeltje schrijven. Vele « kemels » — wat zeg ik ?... Draken, monsters... wangedrochten ! — zouden alzoo vermeden worden ! Ik beschuldig niemand in 't bizonder, hoor ! En aan **PEETERS EDUARD** uit Bornem wil ik wel zeggen, dat ik werkelijk... besta, alsook mijn lustige tweelingbroer Robbedoes. Wat echter niet bestaat, is een vrije toegang naar onze zee. Iets voor na den oorlog, hé ? Juist zooals onze knollentuin, **DOLLY SWEATON** uit Borgloon. Je gedichtje is anders wel gevoelig. Zoodus, **GEHEIME AGENT** uit Wervik... geduld ! Eens komt het einde en elken dag zijn we er een dag dichter bij. Je briefje heb ik aan Bob gegeven, hoor, en op al je ongeduldige vraagjes las je intusschen al antwoord, niet ?

In Hasselt, **VALERE STEVENS**, bestaat er geen plaatselijke club. Er is dus werk voor je, want er zijn wel 200 leden in deze stad. **Robbedoesalbum** Nr. 10 is verschenen. Ook **ROGER VANHELLEMONT** uit Binkom mag een club stichten. De voorwaarden om lid te worden, staan regelmatig in het blad. En nu gaan we nog vlug aan rakker **SCHELTENS** uit Duffel zeggen, dat niemand bezwaar kan hebben tegen de door hem opgestelde propagandabriefjes, welke hij bij de rakkers wil rond dragen.

En nou ? Vlug wat uitvindingen ! En om te beginnnen het **buskruit**, **SITTING BULL** uit Opwijk. Van in de Oudheid was dit reeds bekend, alhoewel het eerst vanaf de 14e eeuw als oorlogsmateriaal in gebruik kwam. « En Nobel dan ? » hoor ik de rakkers opwerpen. Ha, die vond het **dynamiet** uit, een nog veel kwader goedje ! **Over de uitvinding van de revolver** zijn heelwat dingen te schrijven. Haar voorganger was het **oude pistool**, dat één schot kon afvuren en telkens moest herladen worden. Doch ook hiervan kent men geen uitvinder. Met de **telefoon** echter hebben we meer succes, hoor ! Het is Reis, die haar in 1861 uitvond en Bell, die in 1876 de eerste bruikbare toestellen samenstelde. Rakker, jij weet, hoe de **correspondentiewet** ineen steekt ? Anders zoek je maar eens in dit nummer. Je mag ook meisjes aanwerven, hoor ! **Het biljartspel** — dit edele steekspel van den 20-eeuwschen ridder — dateert reeds van de helft der 15e eeuw ! Doch ook zijn uitvinder bleef voor het nageslacht onbekend. Als Snuffeltje veel tijd heeft, zal hij de Robbedoesvoetbalploegen eens tellen, hoor... en misschien nog wel een keer over die jeugdschrijfster schrijven, **ROODE RUITER II** uit Lier, want onze driedubbele prijskamp... verdriedubbelde Snuffeltjes briefjes ! Van wie het kruiswoordraadsel kwam, weet je nu, maar nog niet wie het bakeliet uitvond, hé, **ROBIN HOOD IV** ? Een onzer landgenooten, de scheikundige Bakeland. Vandaar de naam. Het is een uitstekend, mooi, licht, hard en isoleerend kunsthars. Het is vervaardigd uit allerhande afvalprodukten plus kleurstof en daarom is het goedkooper dan **eboniet**. Dit is rubber met 20 à 30 % zwavel verbonden en wordt ongeveer tot dezelfde doeleinden aangewend. Je ziet, dat deze stoffen maar moeilijk te bekomen zijn, hé ? Trouwens, het is onmogelijk, zelf bakeliet of eboniet te vervaardigen. De noodige werktuigen ontbreken ons. Je tweede vraagje herinnert ons aan tip-top-avonturenfilms, rakker : **Het opsporen van de geheime zenders ?** Hoe dit gebeurt ? Men zoekt de golflengte op en kan dan bij benadering de plaats vinden, indien de uitzendpost zich niet voortdurend verplaatst, gelijk dit gewoonlijk het geval is. Je andere vraagje lijkt Snuffeltje... nogal examenachtig, niet ? En die moet mijn rakker natuurlijk zelf oplossen. Trouwens, in een handleiding over electriciteit vindt je alles wat de batterijen aangaat. Daarom zal ik maar aan **ALI-BA-BA** uit Gent II verzekeren, dat nog niemand de planeet **Mars** bereikt heeft en dat de **Vesuvius** voortdurend in meerdere of mindere mate werkt. Enkele adressen van Robbedoesclubs te Gent ? Florimond Beke, Rietstraat - Kamiel Geeraert, Isiehelerei 29 - André Meyskens, Wondelgemstraat 157 ? Gilbert Verburgt, De Crayerstraat 3. Ja, **DETECTIVE DJENITO** uit Wachtebeke, of het ooit mogelijk zal worden, naar de maan te vliegen ? Ik betwijfel het en wij, arme aardsche stervelingen, zullen er toch nooit kunnen leven. Met een **luchtballon**, **SAMPLAIT, LAATSTE DWERG VAN SNEEUWWITJE**, kan het heelemaal niet gaan. Hij bestaat slechts uit een omhulsel van gecaoutchouceerde stof en binnenin is er 'n lichtgas, b. v. helium of waterstof, of lichtgas. Over den ballon hangt er een net, waaraan de mand bevestigd is, die voorzien is van een sleeptouw en een anker. Binnen in deze kooi zitten de luchtreizigers met hun mondvoorraad en weerkundige toestellen. De ballon geraakte echter nooit boven de luchtlagen, wegens zijn gewicht. Neen, **ROODE RUITER** uit Sint Katelijne Waver, het zal nog wel een tijdje duren, eer de sterrekundigen er in slagen, met de planeten in verbinding te komen, zelfs draadloos. Totnogtoe werden hier nog nooit resultaten bereikt. De afstanden zijn zoo reusachtig, hé, rakkers ? **De hoogste wolkenkrabber** van Amerika (en van de wereld), de Empire State Building met een hoogte van maar eventjes 381 m., is daar een kaartenhuisje tegen, en de zwaarste... tank een pluimpje ! Wie de tank uitvond ? Als ik het goed voor heb, is deze ontstaan tijdens den vorigen wereldoorlog. De uitvinder is niet bekend, zooals dat met tal van uitvindingen het geval is. Zoo b. v. met het **uurwerk**, hé, **DE GEMASKERDE DOODSKOP** (oei ! oei !) uit Vilvoorde ? Geen honderden, maar duizenden jaren is dit zoo nuttige tuig in gebruik. Niet dat de oude Egyptenaren armbandhorloges droegen ! Maar zij hadden reeds wateruurwerken en de Grieken en Romeinen gebruikten hun olie-uurwerken en zandloopers, zonder te spreken van den nog veel ouderen zonnewijzer. Deze water-, olie- of zandhorloges werkten allen volgens eenzelfde principe : op een bepaalden tijd een inhoudsmaat laten leeg loopen. Voor dezen oorlog kookte Piet Kwabbernoot zijn eitjes nog onder de onwrikbare kontrool van een zandloopertje ! En nu ? Nu bestaan er klokken, die het uur van de gansche wereld aangeven, klokken met gewichten, slingeruurwerken, horloges, die we opwinden, electrische stadsuurwerken, van die mooie armbanden, die... van den Antwerpschen boerentoren mogen vallen en nog niet kapot zijn ! Van die heerlijke sportchronometers, de droom van Snuffeltje ! Later, als ik groot ben, zou ik er zoo één willen bezitten, een met een fieren, grooten wijzer, die snel ronddraaid, en met een wijzerplaat waar van alles op staat. Hoe dikwijls drukte ik mijn neus niet plat tegen de vitrines van de juweliers... ? En tenlangenlaatste bestaan er de oneindige variëteiten van rapen, peeschijven en blinkdoozen... Piet Kwabbernoot sleurt er zoo een mee in zijn vestzak... En nu hebben we van den wereldberoemden Zimmertoren te Lier nog geen woordje gerept. Het hangt daar vol klokken. Doch in Lier woont **ROODE RUITER II**, die graag het eerste lid der vlaaikensstad zou kennen... Als Snuffeltje eens veel... veel tijd heeft, zal hij dit nasnuffelen, want er wachten enkele beroemdheden om onder 't mes te komen. De eerste is **Julius Caesar**, de Romeinsche veldheer en staatsman. Hij werd geboren 100 j. voor J. Chr. uit het geslacht der Julii, reisde doorheen Griekenland en Klein-Azië en werd bij zijn terugkeer in zijn vaderland aanhanger der volkspartij. In het jaar 61 v. J. Chr. is hij stadhouder van Spanje. Het jaar daarop sluit hij « het eerste driemanschap » met Pompejus en Crassus. Een jaar later wordt hij met het bestuur van Gallië belast, dat hij tusschen 58 en 51 geheel onderwerpt (zie jullie vaderlandsche geschiedenis, rakkers !) De moedige Germanen drijft hij terug en hij trekt tweemaal den Rijn over en reist zelfs naar Brittannië. Nu levert hij weer strijd in Spanje en Egypte en nog op andere plaatsen, tot hij in 46 als dictator de alleenheerschappij bekomt. Talrijke flinke hervormingen voerde hij in, o. a. den « Juliaanschen kalender », die 365 dagen telde en schrikkeljaren kende zooals onze huidige jaarrekening (Gregoriaansche). Op 15 Maart in het jaar 44 voor J. Chr. werd Caesar in volle senaatzitting door samenzweerders (Brutus, enz.) omringd en vermoord. 23 dolksteken doorboorden zijn lichaam ! Julius Caesar liet over zijn oorlogvoering geschriften na in frisschen, levendigen stijl. Een man, waar deze veldheer kwaad werk tegen had, was voorzeker **Ambiorix**, de koning en aanvoerder der Eburonen. Deze trachtte ons land van de Romeinen te bevrijden, terwijl Caesar in Brittannië was. Ambiorix hielp de Trevieren, dertien Romeinsche cohorten verslaan, die onder de leiding van Caesars luitenanten Sabinus en Cotta stonden. Toen kwam echter Caesar, die de Eburonen bijna geheel uitroeide. Ambiorix wist te ontsnappen, maar moest zijn verder leven slijten als vluchteling. En nu, rakkers, alvorens een derde beroemdheid aan te pakken, voel ik mij verplicht, aan verschillende leden en aan onzen **GEMASKERDEN DOODSKOP** van daarjuist in 't bizonder nogmaals uit te leggen, **hoe er moet gehandeld worden om aan een correspondent te geraken. Let goed op ! Je stuurt twee brieven aan Snuffeltjes adres. Een brief, waarin ge uitlegt, wat voor soort correspondent je verlangt (leeftijd, studies, belangstelling voor dit of dat, enz.) Een anderen brief, dien je aan je toekomstigen correspondent richt. Deze brief moet in een zuiveren, open en met 1 fr. gefrankeerden omslag zitten. Deze omslag met brief steek je, samen met den brief, dien je aan mij richt, in één enveloppe, aan mij geadresseerd.** Begrepen zoo ? **Dus twee brieven in één !**

En nu komt daar, in zijn wijden mantel, op verzoek van **SLIMME VOS** uit Gent, **Mohammed**, de profeet van Allah, aangewandeld : Mohammed (beteekent : de geprezene) is omstreeks 570 te Mekka geboren als zoon van een koopman, Abd-Allah, die vroegtijdig stierf. Zijn familie had te Mekka de grootste politieke en godsdienstige zendingen vervuld, maar was ver. geruïneerd. Mohammed's moeder, Amina, stierf ook kort na zijn geboorte en Abd-el-Mottalleb, de vader van Abd-Allah, voedde den jongen knaap op. Na den dood van zijn grootvader is het de oom Abou-Taleh, die Mohammed tot zich neemt. Bij een monnik komt Mohammed in kennis met de kristelijke leer. Later neemt hij de leiding over van de handelszaak der rijke weduwe Khadidsja, met wie hij in 594 huwt. Nu was hij schatrijk en had veel aanzien. In 610 treedt hij als « profeet » op, maar krijgt slechts weinig aanhangers, en in 622 moet hij, vergezeld van zijn getrouwen, naar Medina vluchten, dat het centrum werd van den Islam. Hij kreeg hier zelf op korten tijd tal van volgelingen, waarmee hij verschillende veldslagen won. Hij trok in 630 met zijn leger Mekka terug binnen en onderwierp geheel Arabië. Mohammed stierf in 632. Hij was een man met veel goede en ook slechte karaktertrekken, evenals de godsdienst, dien hij leerde in zijn Koran. De Islam erkent één God, waarvan Mohammed de grootste profeet is. Abraham, Mozes en Jezus Christus waren slechts zijn voorloopers... Maar kom, ik wensch al mijn rakkers een werfkracht, sterker dan die van Allah's profeet ! Brengt leden en lezers aan ! En voorloopig kunt ge u zelfs nog abonneeren, **ACHITAL BEN JEHOUDAH** (zijt gij misschien een achterkozijn van Mohammed ?) uit Maaseik. Er zijn nog andere rakkers in je knapkoekstad, hoor, en je geschrift is goed. Sticht clubs, rakkers ! Te Ninove doen **ISIDOOR** en **JOZEF** het ook. De oudste tot voorzitter nemen, hé ! Ook **FLUP DETECTIVE** uit Merksem krijgt onze toelating, maar enkel jongens aannemen, die lid zijn ! Hoe ze dit worden, **VANHELLEMONT ROGER** uit Binkom en **FERN. VANTHOMME** uit Oostende, staat regelmatig in het blad en fouten in schuilnaam of adres mag je steeds zelf verbeteren, **FRANS BRUGLAND** uit Ninove, als je de verbetering maar aan mij meedeelt. Frank is op reis, **KLEINE BEVER** van... Nergens en **JOE LOUIS** uit Tongeren, dus later, wanneer hij terug is, je sportvraagjes nog maar eens gesteld ! Nergens, **KLEIN WEVERKE** uit Burcht-Antwerpen, ontdekte ik maar een schijn van licht over het door jou gevonden geldstuk. Waarschijnlijk is het er een uit het Oostenrijksche tijdvak.

En nu nog gauw wat over onze schrijvers, **Lode Vits**, **SNUFFELEND SNUFFELTJE** uit Vilvoorde, kent Vilvoorde, hoor, en zijn Dikke Pie is een leuk kwajongensboek, hé ? Meer bizonderheden over dezen schrijver ontbreken. Wat de werken van **Maxim Kröjer** betreft, deze zijn voor volwassenen bestemd en dan moet men toch eerst raad vragen aan een bevoegd persoon. Deze schrijver werd te Mechelen in 1901 geboren en studeerde er aan de Katholieke Normaalschool. Nu is hij onderwijzer te Antwerpen. Zijn echte naam luidt Paul Collet. Vooral bekend van hem zijn zijn moderne tooneelstukken en zijn studies over het hedendaagsche drama. « Beginselen der Natuurkunde » en « Grondbeginselen der Scheikunde » zijn flinke handboeken, hoor. Er zijn echter ook tal van andere goede werken, **B. BELLINA** uit Gent. Maar wie merkte er op, dat bij Don Bosco « Robbedoes Nummer Eén » staat ? In elk geval, **GEHEIMZINNIGE RUITER** en **WITTE RUITER** uit Hoboken-Antwerpen vragen mij naar het «waarom». Eenvoudig omdat Don Bosco ook een echte Robbedoes was, maar zoo'n groote, dat wij hem gerust « Robbedoes Nummer Eén » kunnen noemen.

En daarmee is jullie onverzadigbare nieuwsgierigheid weeral... verzadigd, en Sjarels hoekje vol. Tot volgende week, een vriendelijk pootje van jullie Snuffeltje en...

MET ROBBEDOES VOORUIT EN VOORAAN !

SNUFFELTJE.

CLUBNIEUWS

Wie wil er een **voetbalclub helpen stichten te Ukkel** ? Zich wenden, alle dagen van 12.30 tot 13 u. en van 16.30 tot 17 u. : D. Huysmans, Dieweg 244, Ukkel.

Bij M. Lemmens, Beringersteenweg 38, Beverloo (Beringen) wordt er een **nieuwe club gesticht.** Wie treedt er toe? ? ? Zich aanbieden (leeftijd 13 à 18 jaar) : 's middags van 12 tot 13 u. en 's namiddags van 17 tot 18.30 u. 's Zondags van 12 tot 14.30 u.

DE BLAUWE SPERWER

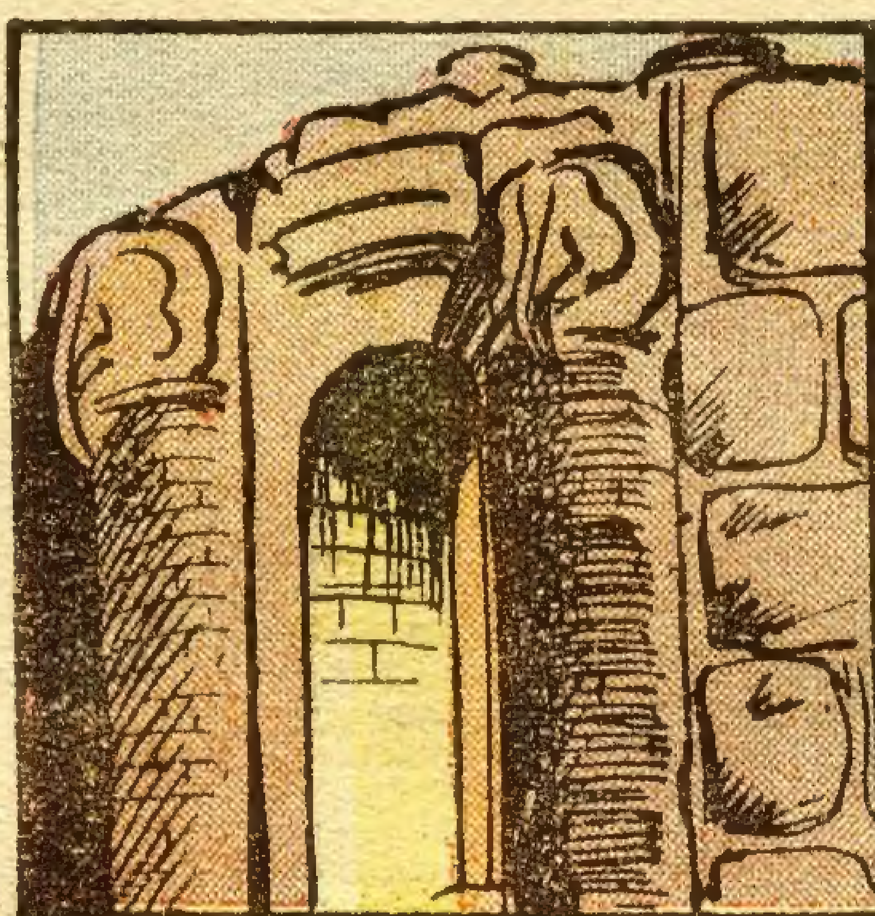

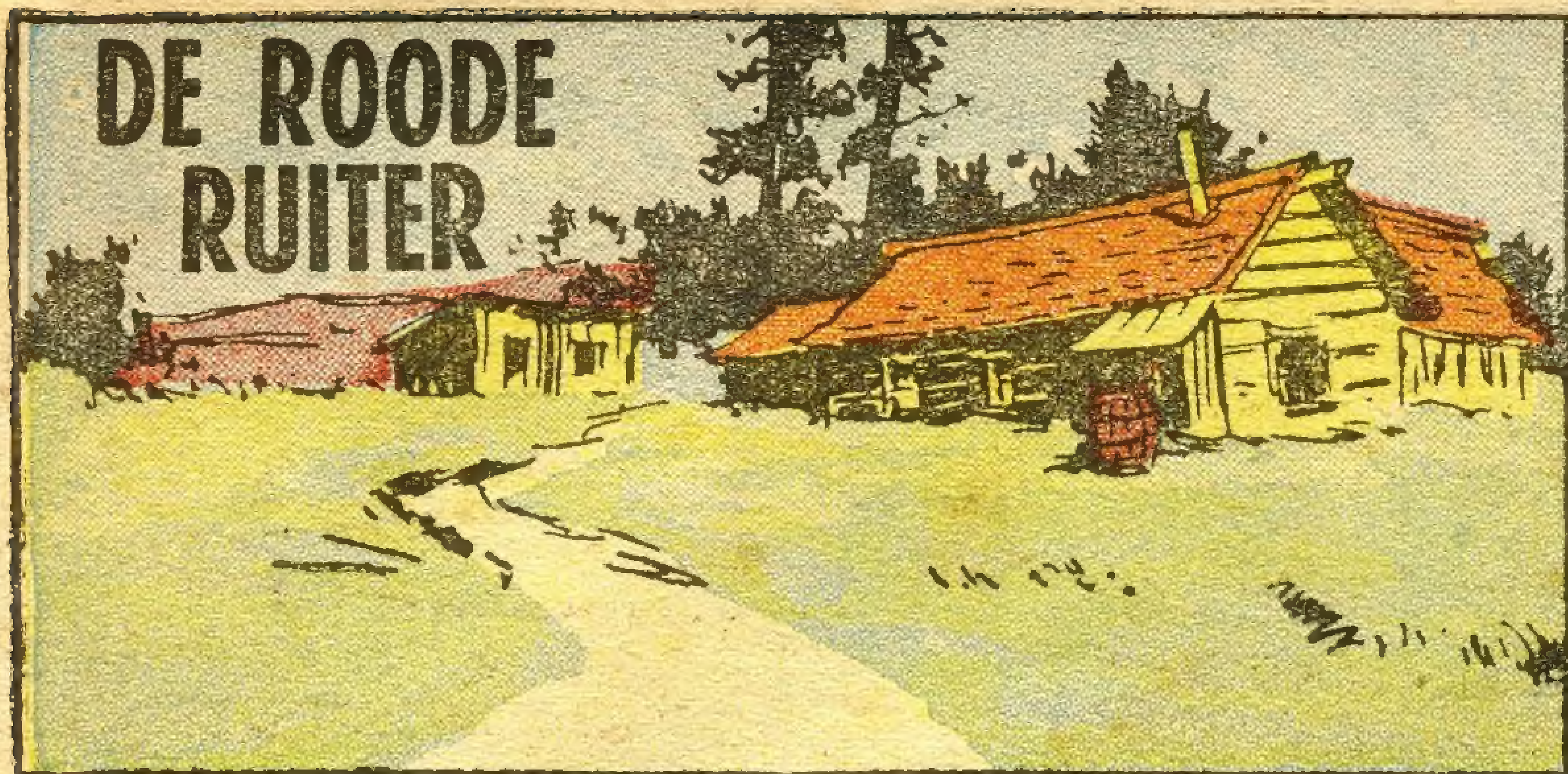

(Vervolgt.)

De Avonturen van Robbedoes

(Vervolgt.)

(Zie verder op de laatste bladzijde.)

Als de zee roept

door L. Victor V. Edmond

(Vervolg.)

III.

Het Avontuur van de Bark « Allegiance »

Het was nu Herfst geworden. Opgeruimd en gelukkig stapte ik naast mijn vader. Wij hadden zooeven het kantoor van de heeren Cobbaert en De Groote verlaten, na het onderteekenen van het contract, waarbij ik als stuurmansleerling in dienst werd genomen. Zij waren agenten van de « Bank Line » te Antwerpen, indertijd een der bekendste Britsche maatschappijen, die wel een dertigtal zeilschepen en ook enkele stoombooten in de vaart had.

Het contract was een document, dat de rechten en de plichten der beide partijen omschreef volgens de wetten van de Board of Trade (Ministerie van Handel) in Engeland en waarvan de korte inhoud aanduidde, dat de leerling zijn reeders, of degenen, die door hen zouden worden aangesteld, trouw moest dienen en steeds zorg diende te dragen tot het onderhoud van alles, dat hem toevertrouwd zou worden. De leerling mocht ook niet dulden, dat er schade toegebracht zou worden aan goederen, die aan zijn reeders of hun plaatsvervangers toebehoorden. Hij mocht ook geen koffiehuizen, drankgelegenheden of slecht befaamde huizen bezoeken, tenzij ter behartiging van hun belangen. Ook mocht hij zich niet inlaten met kansspelen en weddenschappen.

De reeders van hun kant zouden den leerling gelegenheid geven om het zeemansberoep aan te leeren en tevens toezien, dat hij aan boord of aan wal behoorlijk gelogeerd werd en voldoende voedsel en eventueel geneeskundige hulp ontving. De leerling moest vooraf een premie storten, welke hem naderhand zou uitgekeerd worden in den vorm van zakgeld, gedurende zijn termijn van vier jaar. Aldus luidden de voornaamste punten dezer overeenkomst.

Op het kantoor hadden wij den kapitein van de « Allegiance » ontmoet, die haar lading loste in een der Antwerpsche dokken. Kapitein Evans was al een man op jaren, maar het echt type van den stoeren zeeman uit den tijd der zeilvaart.

Het schip, dat onder zijn bevel stond, mat ongeveer 1100 ton netto en was van ijzer gebouwd. Het zou van Antwerpen in ballast naar Glasgow varen en er was overeengekomen, dat ik in laatstgenoemde haven zou inschepen, zoodat ik nog enkele dagen thuis zou kunnen doorbrengen.

De kapitein was ingelicht omtrent de stoombootreizen, die ik al had meegemaakt. Hij had glimlachend gezegd, dat een zeilschip zooals de « Allegiance » geen rozenbed was, maar naar zijn meening was ik toch uit het goede hout gesneden om een echt zeeman te worden.

We waren in de jaren 1900 tot 1906 en de zeilschepen bereikten toen het toppunt van hun glorie. Na dien tijd begon hun verval. In de havens overtroffen zij toen de stoomschepen in aantal en wanneer men langs de dokken wandelde, zag men een woud van masten en ra's. In een haven als Antwerpen waren er vaak meer dan vijftig tegelijk en als schooljongen was ik deze sierlijke schepen menigmaal met mijn makkers gaan bewonderen. Wij vermoedden toen echter maar weinig van het harde leven aan boord van zulke vaartuigen.

Wij dachten niet aan de eentonigheid van hun lange reizen, noch aan het feit, dat zij soms wekenlang in het gebied der windstilten lagen, geduldig wachtend tot de passaatwinden hen verder zouden voeren. Tenslotte waren wij niet op de hoogte van de gevaren, die de stormen, b. v. ter hoogte van Kaap Hoorn, konden meebrengen.

Als deze schepen eenmaal vertrokken waren, duurde het soms maanden eer men er weer iets van hoorde. Men las dan van tijd tot tijd in de dagbladen het bericht, dat een of ander schip gepraaid was op zooveel graden Noorder- of Zuiderbreedte en zooveel lengtegraden, met de vermelding : « Alles wel aan boord. » Soms hoorde men er niets meer van en werd na verloop van een jaar de Lutinebel in het Lloydsgebouw gerinkeld, om mede te deelen, dat een of ander schip als verloren moest worden beschouwd. Ook gebeurde het, dat een zeilschip na verloop van zoo'n tijdperk toch ergens aankwam, maar dan gewoonlijk ontmast en met verlies van vele leden der bemanning.

Wanneer een groote voltuigde viermaster met vier-en-twintig tot acht-en-twintig ra's, zooals die der Rickmers-Lijn, aan een der Scheldekaaien gemeerd lag, mocht men er zeker van zijn, dat honderden belangstellenden het schip gingen bewonderen vanop de wandelterrassen. En dit schouwspel loonde werkelijk de moeite. Alles aan boord was tot in de puntjes verzorgd. De honderden touwen hingen keurig op hun plaats, de zeilen waren netjes gerold op de ra's. Alles was schoongemaakt, geschilderd of geteerd en het koperwerk onberispelijk gepoetst. Niets herinnerde nog aan de zware stormen, die zoo'n schip geteisterd hadden op zijn lange reizen, en de oningewijde kon zich moeilijk inbeelden, welke zeevaartkennis er vereischt werd om zoo'n vaartuig van werelddeel naar werelddeel te voeren.

Ik denk niet, dat de tegenwoordige stoomschepen denzelfden indruk maken als de toenmalige zeilschepen, vooral wanneer zij met bolle zeilen door het Kanaal voeren. Nu zijn zij meerendeels vervangen door wildevaart-stoombooten en de weinige, die nog varen, doen dit onder Finsche vlag. Niemand dacht toen, dat het zoo spoedig zou gedaan zijn met de zeilschepen. Thans heeft de moderne techniek zoo'n vooruitgang gemaakt, dat het er zelfs naar uitziet, alsof de motorschepen de plaats zullen moeten ruimen voor vliegtuigen en allerhande luchtschepen. Er zijn zelfs scheepvaartmaatschappijen, die haar diensten verbinden met die van luchtvaartondernemingen.

Terwijl wij huiswaarts keerden, bespraken mijn vader en ik het aankoopen van een uniform en een volledige uitrusting.

We waren overeengekomen, dat ik alvast zooveel mogelijk aan boord zou brengen, ten einde mijn reis naar Glasgow te verlichten.

Eenige dagen later wandelde ik voor het eerst in mijn nieuwe uniform en met een pet, versierd met de kenteekens der maatschappij, door de straten van Antwerpen. Ik was nu een « Petty officer » en niet weinig fier. Vooral door de schooljeugd werd ik bewonderd. Ik bemerkte ook jaloersche blikken en kon de gevoelens van mijn « benijders » wel raden.

Wanneer ik aan die dagen terugdenk, ben ik nog overtuigd, dat ik — indien ik nog eens moest kiezen — er niet voor zou terugdeinzen, dezelfde leerjaren ter zee door te maken, hoe hard en opofferend dat leven dan ook was. De eerzucht, de veerkracht en de avontuurlijke aanleg der jeugd ruimen veel bezwaren uit den weg, die men daartegen op rijperen leeftijd scherper aanvoelt.

Nu pas zou mijn loopbaan ernstig beginnen. Eenige dagen voor de afvaart bracht ik mijn goed, met de hulp van een paar makkers, aan boord van het schip. Ik zelf vertrok een week later.

Het afscheid viel mijn moeder bijzonder pijnlijk en dit was te begrijpen, daar ik nu langer dan een paar maanden zou wegblijven.

Vader vergezelde mij tot aan den trein. Hij had voor alles gezorgd tot in Londen. Vandaar tot in het Noorden van Schotland zou ik mij zelf moeten redden. Voordat wij afscheid namen, duwde hij mij nog enkele Engelsche goudstukken in de hand, terwijl hij hard op zijn pijp beet en den anderen kant uitkeek. Een laatste vaarwel en toen begon de reis.

Ik had wel wat Engelsch geleerd, maar daar ik als vijftienjarige jongen nog veel ervaring miste, verliep mijn reis niet zonder tamelijk « dure » incidenten. De koetsiers en boodschappers hadden spoedig bemerkt, dat zij met een « groene » te doen hadden en maakten ruimschoots van de gelegenheid gebruik, om hiervan te profiteeren.

Te Glasgow aangekomen, begaf ik mij onmiddellijk naar de kantoren der scheepvaartmaatschappij, maar het was al na het sluitingsuur en ik stond voor een gesloten deur. Voor de eerste maal in mijn leven moest ik zelf voor logies zorgen. Daar het nog niet zoo laat was, besloot ik naar de dokken te wandelen, met de hoop, er de « Allegiance » te vinden.

Ik vroeg om inlichtingen en werd naar het « Queens dock » gezonden, waar gewoonlijk de schepen van de City Line en de Bank Line gemeerd lagen. Het was al donker, toen ik daar aankwam en ik kon onmogelijk de namen lezen van de schepen, die daar lagen. Ik ging, ten einde raad, aankloppen aan een gesloten loods.

Een weinig later hoorde ik iemand met tragen stap naderen. Een oude man, met een kleine lantaarn, opende de zware deur en vroeg me ruw, waarom ik hem op dit uur nog kwam lastig vallen. Ik nam mijn pet af en vroeg hem beleefd, waar ik de bark « Allegiance » kon vinden.

— Volg mij maar, bromde hij ontevreden.

Aan de loopbrug gekomen, zagen we juist een rat over een der meertouwen naar wal loopen. De oude mompelde, dat dit « niets goeds beteekende ». Enkele oogenblikken later was ik aan boord en werd mij mijn logies aangewezen in de kampanje.

Mijn kleine kajuit grensde aan een paar andere, waarschijnlijk die van den kapitein en de officieren.

De man vroeg mijn naam en nog enkele andere inlichtingen. Daar ik mij in tegenwoordigheid van een officier waande, antwoordde ik telkens uiterst beleefd met « Mijnheer ». Op zijn beurt verstrekte hij mij wat uitleg over mijn kajuit. Zij was bestemd voor vier leerlingen en de kooien waren zoo ingericht, dat er twee boven elkaar lagen. Als meubileering was er verder een tafel, een kastje voor het vaatwerk, een lamp, die maar weinig licht gaf, en een kleine watertank.

Naar mijn zeemanskoffer wijzend, die men te Antwerpen aan boord had gebracht en die later hier was ondergebracht, vroeg mijn zegsman mij in een Engelsch dialekt, of mijn uitrusting in orde was voor een lange reis.

Ik antwoordde bevestigend en opende mijn koffer. De man doorsnuffelde alles en sloeg een veelbeteekenenden blik op een paar kistjes sigaren. In dien tijd rookte ik nog niet veel en om den oude mijn dankbaarheid te betoonen, gaf ik hem een kistje ten geschenke. Hij aanvaardde dit, alsof het de natuurlijkste zaak ter wereld was.

Na mij nog gezegd te hebben, dat ik een der kooien kon uitkiezen, nam hij afscheid. Het duurde niet lang, of ik lag in een diepen slaap.

Langer dan een paar uren kon ik niet geslapen hebben, toen ik plotseling gewekt werd door een hevig lawaai. Nog slaperig keek ik om mij heen en bemerkte drie leerlingen in uniform, die zich op ruwe wijze aan mij voorstelden en mij tevens duidelijk maakten, dat ik in de kooi van één hunner gekropen was. Daar zij van oordeel waren, dat ik mijn plaats niet zonder meer zou afstaan, maakten zij zich klaar voor een vechtpartij.

— Er uit ! riepen zij en terzelfdertijd grepen ze mij ruw vast. Na een paar flinke oorvijgen in ontvangst te hebben genomen, werd ik tenslotte op den grond geworden. Toen luwde hun woede en kroop ik stilletjes in de overgebleven kooi.

Ik voelde mij weinig gelukkig na deze ontvangst door mijn toekomstige maten en dacht bekommerd aan de toekomst, voordat ik voor de tweede maal insliep.

Om halfzes werd ik gewekt door een der leerlingen, die mij ruwweg zei, dat ik « peggy » was. Het was mijn eerste reis en dit « peggy » beteekende, dat ik daarom hun meid, of beter gezegd hun knecht zou zijn, volgens de zelfgemaakte wetten op de zeilschepen.

Ik ging naar de kombuis (keuken), waar een negerkok mij een zwarten ketel, met wat hij koffie noemde, overhandigde. Deze koffie werd gedronken voordat we om zes uur het werk begonnen.

Het was nauwelijks zes, toen iemand ons kwam zeggen, dat het tijd was. Toen hij mij bemerkte, zei hij glimlachend :

— O, dat is onze nieuwe. Wel, Edmond, volg mij maar.

Ik kreeg nu mijn eerste karweitje aan boord van de « Allegiance ». Ik moest het water van de laatste reis uit de groote tank pompen en deze klaar maken om versch water in te nemen.

Deze karwei duurde dagen en dagen. Soms had ik den indruk, alsof ik het dok leegpompte. Er scheen geen einde aan te komen.

Mijn maats lieten zich weinig met mij in. 's Avonds na het werk gingen zij samen aan wal. Ik moest dan nog de borden afwasschen en het « halfdeck » — zoo heette het logies der leerlingen op de Engelsche schepen — schoonmaken. Ik was wel sterk en zou met elk van hen afzonderlijk hebben kunnen vechten, maar zij waren steeds met hun drieën samen. Ik voelde natuurlijk wel het verkeerde van hun handelwijze, door het opzij zetten van een varensgezel, maar kleingeestig zijn, door mijn beklag te doen bij de officieren, wou ik niet. Vermoedelijk zou ik toch ongelijk gekregen hebben, omdat ik een « groene » was.

De oude man, die mij den avond van mijn aankomst te Glasgow aan boord had gebracht en geen officier, maar een eenvoudige nachtwaker was, behandelde mij buiten verwachting nog het vriendelijkst. Ik voelde dan ook geen spijt meer over het wegschenken van mijn kistje sigaren. Hij was een oud matroos der maatschappij, dien men een gemakkelijk baantje had gegeven.

Nadat de ballast was gelost, nam ons schip een gemengde lading voor Kaapstad, in Zuid-Afrika, in. Ik moest nu de wacht houden in het ruim. Onze lading bestond uit allerlei eetwaren in blik, kleedingstoffen, schoenen, vaten bier, kisten met whisky en andere waren. Te Greenock, aan de monding van de Clyde, zouden wij darenboven nog vijftig ton buskruit aan boord nemen, in vaatjes van vijftig pond.

Begin October was het laden geëindigd en de bemanning aangemonsterd. Zij bestond uit een-en-twintig koppen : de kapitein, twee stuurlieden, de bootsman, een timmerman, een zeilmaker, een kok, die tevens steward was, een scheepsjongen negen matrozen en vier leerlingen.

De zeilen werden nu uit de zeilkooi gehaald en aan de ra's bevestigd. Weldra brak de dag der afvaart aan. Na het afscheid van vrienden en bloedverwanten der officieren en een paar der leerlingen, werd de « Allegiance » door een oude sleepboot naar Greenock getrokken, waar we het anker uitwierpen.

Hier werd dadelijk een aanvang gemaakt met het laden van het buskruit, een uiterst gevaarlijk werkje, dat heel wat omzichtigheid eischte.

De gansche bemanning werd aan deze karwei gezet en wij moesten ons allen ontdoen van schoenen, messen en andere voorwerpen, waarin staal of ijzer voorkwam. De vaatjes met het gevaarlijk goedje werden in een afgesloten ruimte, die boven op de lading in het groote ruim was opgetimmerd, ondergebracht.

't Laden liep goed van stapel en toen alles klaar was, werd het luik goed afgesloten en alles op dek goed zeevast gemaakt. Het anker werd gelicht door middel van den ouderwetschen kaapstander en wij volgden nu, aan een langen sleeptros, de sleepboot naar volle zee.

(Wordt vervolgd.)

DON BOSCO, Robbedoes Nummer Eén

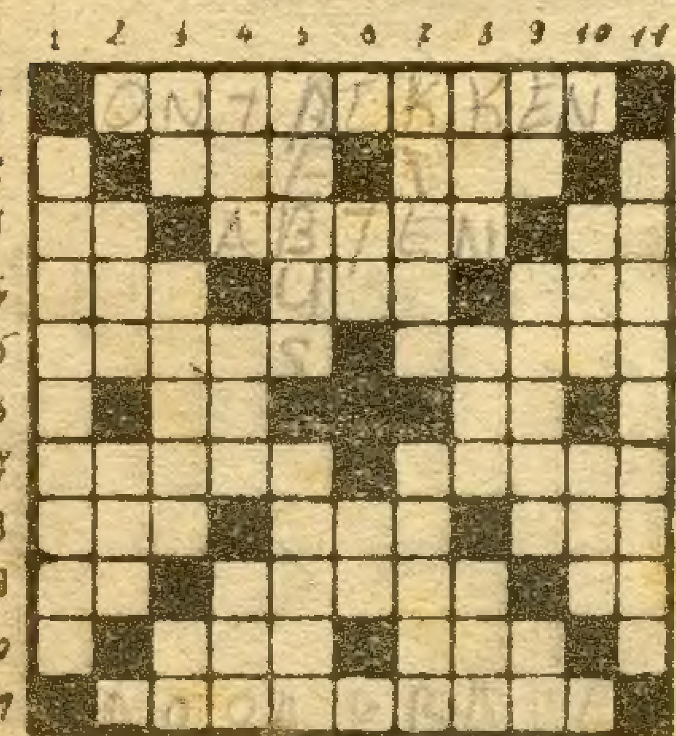

ONZE KRUISWOORDRAADSELS

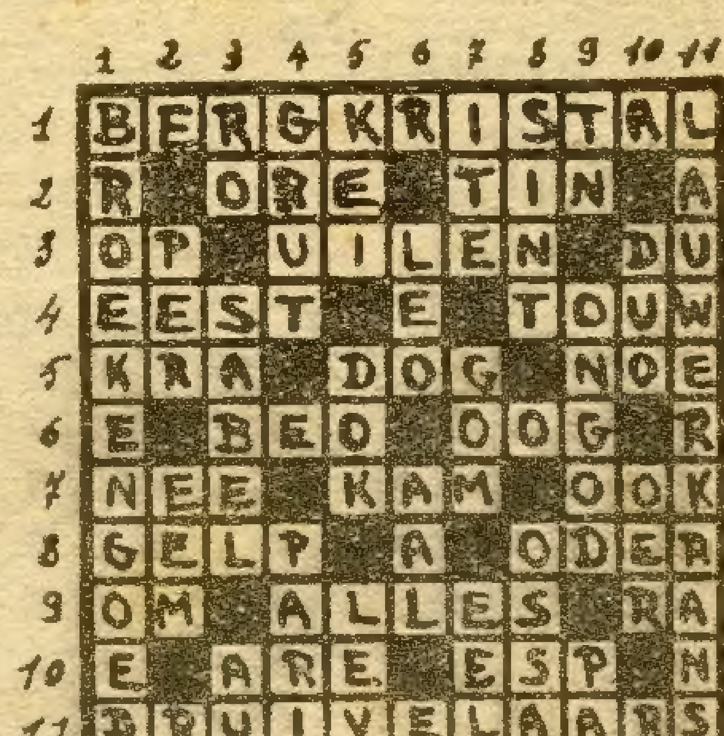
KRUISWOORDRAADSEL 119.

HORIZONTAAL :

1 : Onderzoeken, probeeren. — 2 : Insect. - Klem. — 3 : Vrouwennaam. - Kloosteroversten. - Voorvoegsel. — 4 : Rivier (Sp.). - Tijdmaat. - Masker. — 5 : Hoogepriester (N.-T.). - Israëlietisch profeet. — 6 : Babylonische watergod. - Voegwoord. — 7 : Geef te drinken. - Heilige stad der Japanners. — 8 : Europeaan. - Rivier in Zwitserland. - Terg. — 9 : Nikkel (scheik.). - Zonder uitzondering, alle personen. - Persoonlijk voornaamwoord. — 10 : Vaderlijk erfgoed. - Is geld, zegt het spreekwoord. — 11 : Lijkwormen.

VERTIKAAL :

1 : Weefsel uit turfvezelstof. — 2 : Liefde. - Koordans. — 3 : Lage tij. - Smaad. - Bijwoord. — 4 : Meisjesnaam. - Voorzetsel. - Papegaai. — 5 : Beeldraadsel. - Nederlandsch letterkundige en taalvorscher (1856-1923). — 6 : Fransch persoonlijk voornaamw. - Reeds. — 7 : Gemeente in Brabant. - Grieksch eiland. — 8 : Voorzetsel. - Schoolgerief. - Jaloerschheid. — 9 : Lengtemaat. - Legendarisch koning uit de Grieksche Oudheid. - Lidwoord. — 10 : Reuzenslang. - Gedwee. — 11 : Haren van de gems.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	B	E	R	G	K	R	I	S	T	A	L
2	R		O	R	E		T	I	N		A
3	O	P		U	I	L	E	N		D	U
4	E	E	S	T		E		T	O	U	W
5	K	R	A		D	O	G		N	O	E
6	E		B	E	O		O	O	G		R
7	N	E	E		K	A	M		O	O	K
8	G	E	L	P		A		O	D	E	R
9	O	M		A	L	L	E	S		R	A
10	E		A	R	E		E	S	P		N
11	D	R	U	I	V	E	L	A	A	R	S

OPLOSSING VAN Nr. 118.

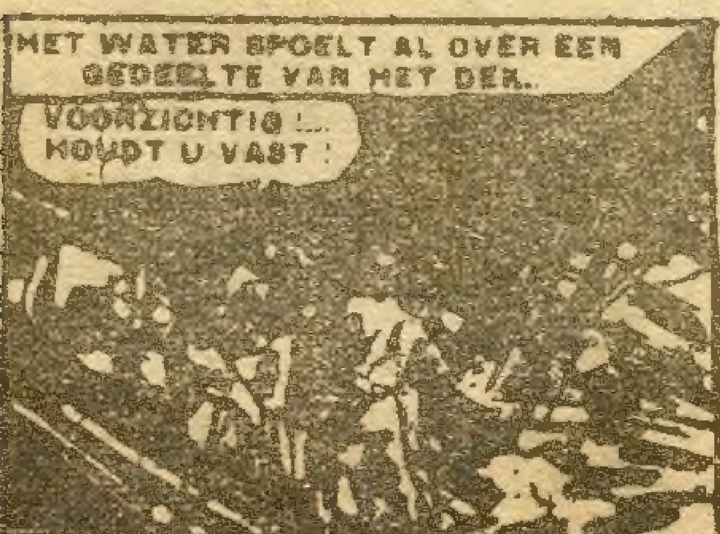

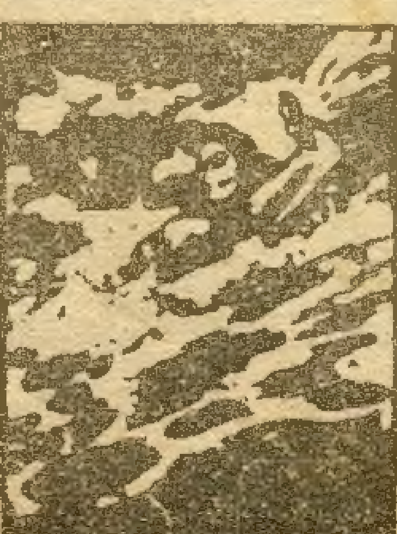

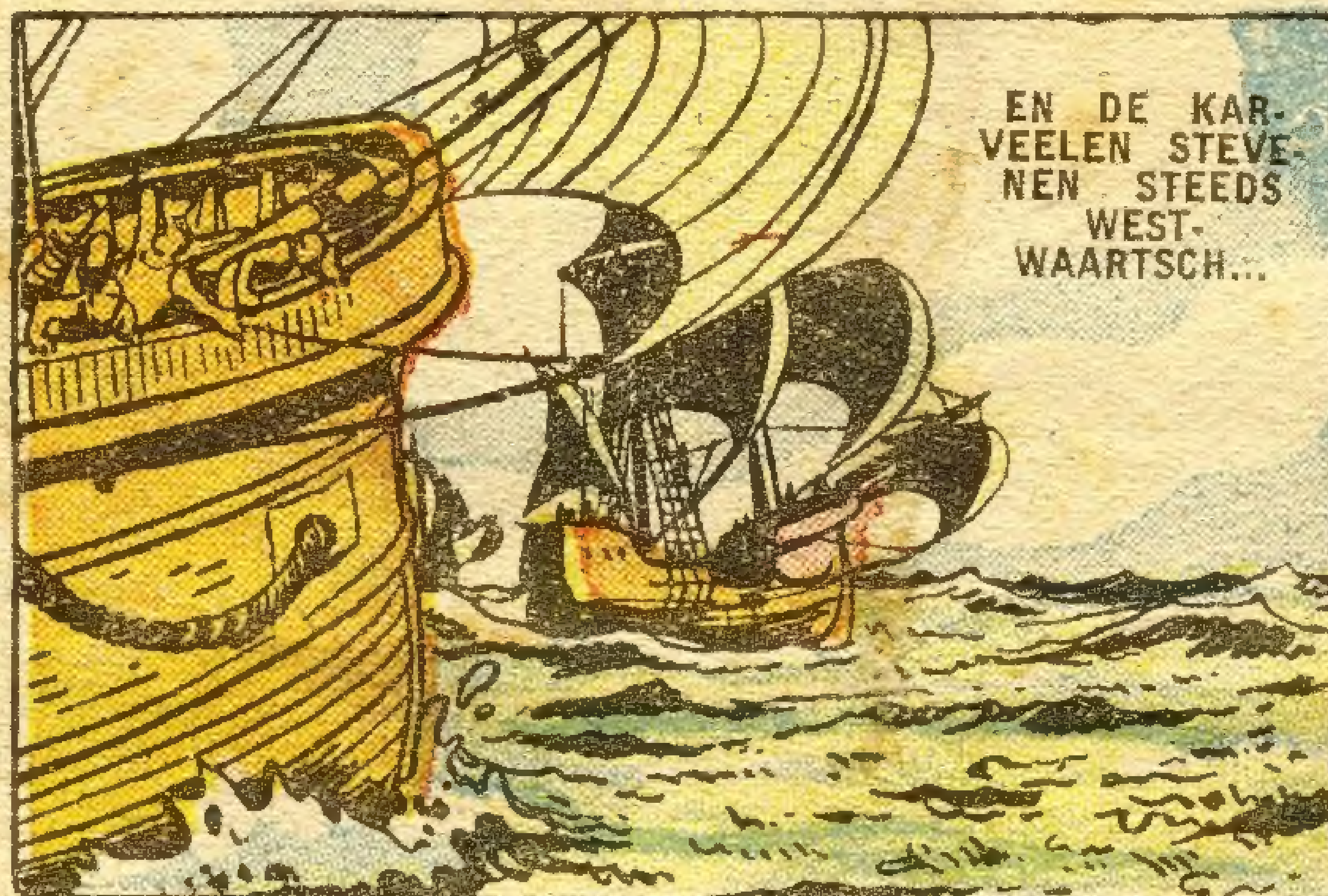

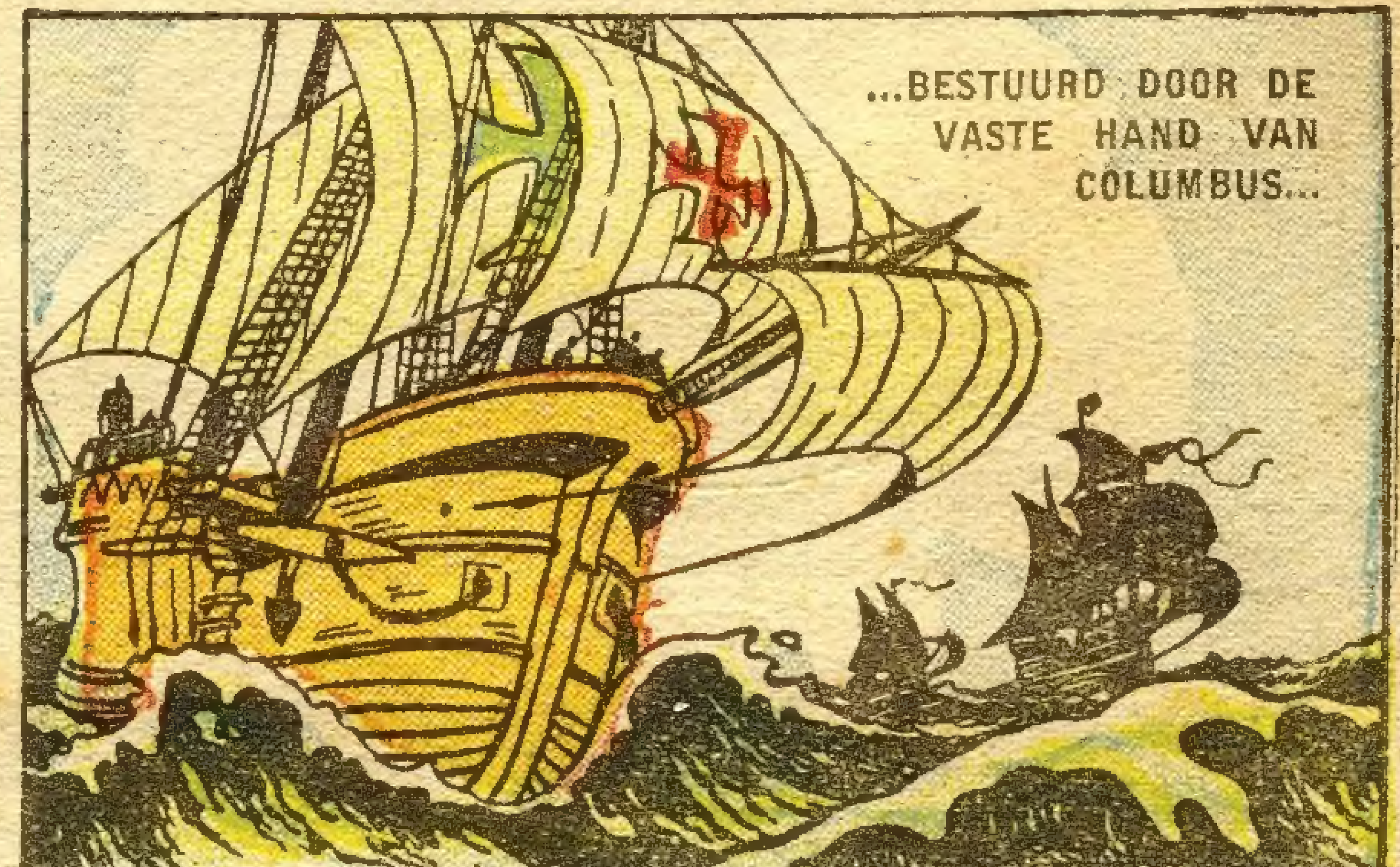

(Vervolgt.)

DE AVONTUREN VAN ROBBEDOES (vervolg)

(Vervolgt.) 13

Uitg. J. Dupuis, Zonen en Co., Ommeganckstr. 21, Antwerpen. — H. R. Antwerpen 79.317.